

Täysistunto

Torstai 13.2.2020 klo 16.00—18.47

2.3. Suullinen kysymys oppivelvollisuuden laajennuksesta ja maksuttomasta toisesta asteesta (Eeva-Johanna Eloranta sd)

Suullinen kysymys SKT 8/2020 vp

Suullinen kyselytunti

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Tähän asiaan on myös toisella ryhmällä kysymys. — Elikä sosiaalidemokraattien ryhmä, Eeva-Johanna Eloranta.

Keskustelu

16.33 Eeva-Johanna Eloranta sd: Arvoisa puhemies! Tulee muistaa, että viimeisten 30 vuoden aikana Suomesta on kadonnut yli puoli miljoonaa työpaikkaa, joihin on riittänyt perusasteen koulutus. Samaan aikaan koulutustaso laskee ja pelkän peruskoulun varaan jää joka kuudes nuori. Muuttuneessa työelämässä enää alle puolet heistä työllistyy. On ihan selvää, että muuttuneessa maailmassa tarvitaan vähintään toisen asteen koulutus, jotta nuoret pääsevät töihin ja voivat tavoitella unelmiaan. Onkin hyvä, että Marinin hallitus aikoo laajentaa oppivelvollisuutta toiselle asteelle. Tämän laajennuksen myötä myös toisen asteen koulutuksesta tulee samalla maksutonta. Ilman tutkintoa ja koulutuspaikkaa olevista nuorista lähes puolet on joutunut karsimaan tai luopumaan opinnoistaan juuri rahanpuutteen takia, ja nyt sitten kenenkään opintojen esteenä ei jatkossa enää tämän maksuttomuuden myötä ole oppimateriaalien kalleus. Arvoisa ministeri, perheet ja nuoret odottavat kovasti jo uudistusta. Milloin tuotte esityksen eduskuntaan tästä oppivelvollisuuden laajennuksesta ja maksuttomasta toisesta asteesta, ja koska se tulee voimaan?

16.34 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja kiinnittää äärimmäisen tärkeään asiaan huomiota, eli osaamisvaatimusten kasvuun suomalaisessa työelämässä ja suomalaisessa yhteiskunnassa. Tämä näkyy jo tällä hetkellä: pelkän perusasteen varassa olevien työllisyys on Suomessa laskenut koko ajan viimeisten vuosikymmenten aikana, ja tällä hetkellä se on vain noin 40 prosentin luokkaa, kun tiedetään, että heti kun on suorittanut toisen asteen tutkinnon, se nousee yli 70 prosentin. Kaikki se tieto, mikä meillä on, kaikki arviot, mitä on tehty tulevaisuudesta, kaikki ne kielivät siitä, että osaamisvaatimukset ainoastaan tulevat kasvamaan. Tästä huolimatta, aivan kuten edustaja totesi, noin 15 prosenttia ikäluokasta jää edelleen vaille toisen asteen tutkintoa Suomessa ja tämä osuus on pysynyt samana koko 2000-luvun ajan, siitä huolimatta, että on pyritty nuorisotakuun sekä erilaisten kohdennettujen toimenpiteiden ja hankkeiden kautta huolehtimaan siitä, että mahdollisimman suuri osa nuorista saisi sen toisen asteen tutkinnon. [Puhemies koputtaa] Esitys tulee syksyllä, ja voimaan sen on tarkoitus tulla vuoden 2021 syksyllä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 6/2020 vp

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Pyydän nyt niitä edustajia, jotka haluavat esittää lisäkysymyksiä, ilmoittautumaan painamalla V-painiketta ja nousemalla seisomaan.

16.35 Sari Multala kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Peruskoulun tehtävä on taata lapsille riittävät tiedot ja taidot jatko-opintoihin. Ammatillisesta koulutuksesta valmistutaan ammattiin, ja lukiokoulutus valmistaa korkea-asteen opintoihin. Molemmilla on tärkeät erityispiirteensä. Ammatillinen koulutus on kuitenkin myös väylä jatko-opintoihin, ja ammatillisen koulutuksen yleissivistäviä opintoja on hyvä lisätä. Se ei kuitenkaan voi tapahtua tinkimällä lukiokoulutuksen laadusta. Uusiin tehtäviin tarvitaan rahoitus. Toinen aste ei saa olla vain peruskoulun jatke. Hallitus vaikuttaa suunnittelevan oppivelvollisuuden pidentämisen varjolla toisen asteen yhdistämistä. Kokoomus haluaa pitää kiinni toimivasta toisen asteen järjestelmästä. Nykymallilla pystytään turvaamaan niin laaja yleissivistävä koulutus kuin laadukas ammatillinen koulutus, kunhan rahoitus on riittävä. Kysynkin teiltä, hallitus: oletteko yhdistämässä toisen asteen koulutuksen ja romuttamassa suomalaisen lukiokoulutuksen ja ammatillisen koulutuksen?

16.36 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä oli siinä mielessä helppo kysymys, että emme ole. Tämä hallitus ei ole yhdistämässä toisen asteen koulutusta siinä yhteydessä kun laajennetaan oppivelvollisuutta. Ylipäänsä oppivelvollisuus sinänsä ei tule muuttamaan toisen asteen opetuksellisia ja koulutuksellisia sisältöjä. Siltä osin on juuri tehty viime vaalikaudella merkittävä ammatillisen koulutuksen reformi, jolla on muutettu tutkintorakenteita ammatillisella puolella, sekä juuri myöskin julkistettu uudet lukiodien opetussuunnitelmien perusteet. Mutta minusta kyllä, aivan kuten edustaja itsekkin totesi, on äärimmäisen tärkeitä, että me muistamme, että myöskin tulevaisuuden ammattilaisilla, jotka valmistuvat ammatillisesta koulutuksesta, tulee olla riittävän vahvat yleissivistykselliset tiedot, riittävän vahvat perustaidot, jotta heillä on jatko-opintokelpoisuus. Eli suomalaisessa koulutuspolitiikassa on tämä tärkeä periaate, että meillä ei ole suljettuja ovia missään. Ne, jotka valitsevat ammatillisen reitin, voivat halutessaan jatkaa opintoja ammattikorkeakoulussa tai yliopistossa, [Puhemies koputtaa] ja jotta tämä oikeus olisi todellinen, [Puhemies: Aika!] yleissivistävät tiedot ja taidot ovat myöskin äärimmäisen tärkeitä.

16.38 Sanni Grahn-Laasonen kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ministerille täytyy sanoa, että minä uskon, että eduskunnassa ihan kaikki jaamme sen tavoitteen, että jokaiselle nuorelle pitää saada vähintään se toisen asteen tutkinto, jotta pärjää elämässä ja myöhemmissä opinnoissa. Mutta ongelma liittyy siihen, että kun on rajalliset resurssit, niin mihin ne käytetään. Nyt ollaan mekaanisesti pidentämässä oppivelvollisuutta eikä puuttumassa niihin juurisyihin, jotka ovat heikot perustaidot — se tosiasia, että meillä valmistuu 6 000 nuorta vuosittain peruskoulusta ilman kunnon lukutaitoa ja matemaattista osaamista. Näin ollen kysynkin: minkä takia te ette kuuntele asiantuntijoita ja tutkijoita, jotka suosittavat ilman muuta panostamaan ennemmin varhaiseen tukeen, ennaltaehkäisyyn, peruskoulun erityisopetukseen, varhaiskasvatukseen? Kaikki ne panostukset, joita luettelitte, ovat hyviä, mutta ne ovat määräaikaista, ja sinne tarvittaisiin nimenomaan pysyviä rakenteellisia uudistuksia, [Suna Kymäläisen välihuuto] jotka tukisivat jokaisen lapsen osallistumista varhaiskasvatukseen, pysyvää kaksivuotista esiopetusta [Puhemies ko-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 6/2020 vp

puttaa] ja lisää opettajia peruskouluun. Kaikkein tähän voitaisiin panostaa, [Puhemies: Aika!] mutta nyt se meneekin materiaaleihin ja bussimatkoihin. Miksi?

16.39 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kyllä me kuuntelemme asiantuntijoita, mutta välillä tuntuu, että ei oikein kuunnella ministerin vastauksia kyselytunnilla. Kuten totesin, tämä hallitus on sitoutunut tekemään molempia — me panostamme myöskin niihin varhaisiin vuosiin. Olen ministerinä ollut äärimmäisen iloinen siitä, että olen saanut olla täällä esittelemässä lakia, jolla palautettiin tasa-arvoinen oikeus kokopäiväiseen varhaiskasvatukseen kaikille lapsille tässä maassa, että me heti, jo ensimmäisen syksyn aikana, teimme merkittävän päätöksen siitä, että ryhmäkokoja pienennetään yli 3-vuotiaiden osalta — tärkeä panostus laatuun — ja sen lisäksi tullaan tämän vaalikauden aikana käyttämään ainakin 300 miljoonaa tasa-arvon ja laadun vahvistamiseen varhaiskasvatuksessa ja perusopetuksessa. Ja näitä rahoja tullaan erityisesti käyttämään oppimisen tuen vahvistamiseen, tullaan käyttämään esimerkiksi opetusryhmien kokojen pienentämiseen, siihen että saadaan lisää ammattilaisia työskentelemään lasten ja nuorten kanssa, henkilöstön ja myöskin johtajien kouluttautumiseen sekä koulutuksen laadulliseen kehittämiseen. [Ben Zyskowicz: Ovatko nämä pysyviä määrärahoja? — Paavo Arhinmäki: Onneksi on uusi opetusministeri!]

16.40 Heikki Autto kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Meille kokouksessa mahdollisuuksien tasa-arvo on tärkeää. Se, että jokainen suomalainen lapsi ja nuori saa hyvän koulutuksen, todella maailman parhaan koulutuksen joka puolella maata. Uskon, että tämä on myös hallituksen tahtotila. Hallituksen hankkeet ovat eri yhteyksissä herättäneet huolta alueellisen eriarvoisuuden kasvusta ja, arvoisa puhemies, haluaisin kysyä ministeri Anderssonin puheesta, jossa hän puhui siitä, että tulevaisuudessa Suomessa ei jokaisessa kunnassa olisi peruskoulua. Tämä tuntuu kovin erikoiselta lähtökohdalta, kun haluamme tulevaisuudessakin antaa jokaiselle suomalaiselle kotipaikasta riippumatta mahdollisuuden maailman parhaaseen koulutukseen. Onko hallitus todella eriarvoistamassa suomalaisia tällä tavoin? Eikö hallituksen pitäisi luoda tulevaisuudenuskoa ja sellaista dynamiikkaa joka puolelle maahan, että meillä on todella lapsia ja nuoria kaikissa kunnissa käymässä sitä maailman parasta koulua, eikä pelotella tällaisella tulevaisuudenkuvalla?

16.41 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Se, että ministeri toteaa ääneen, että tällainen tilanne hyvin todennäköisesti Suomessa tulee olemaan, että kaikissa kunnissa ei välttämättä ole peruskouluja tulevaisuudessa, ei tarkoita sitä, että ministeri itse pitäisi sitä toivottavana kehityssuuntana tai että se olisi hallituksen linjaus. Mutta meidän on myöskin pystyttävä keskustelemaan siitä tosiasiasta, että kun katsoo meidän tämänhetkisiä väestöennusteita, niin eräiden arvioiden mukaan Suomen alakoululaiset tulevat vähentymään 20 prosenttia tulevan vuosikymmenen aikana, ja kun tiedetään, että väestö kasvaa isoissa kasvukeskuksissa, niin se tarkoittaa, että pienillä paikkakunnilla nämä luvut ovat vielä rajumpia. Minä en halua jättää meidän kuntapäätäjiä yksin pohtimaan näitä vaikeita ratkaisuja, vaan minun mielestäni me tarvitsemme yhteistä ja kansallista keskustelua siitä, miten me hoidamme kaikkien lasten oikeuden laadukkaaseen opetukseen tällaisessa tilanteessa ja niillä tiedoilla, mitä meillä tällä hetkellä on suomalaisesta väestökehityksestä. Toivon, että myöskin oppositio haluaa osallistua tähän keskusteluun.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 6/2020 vp

16.42 **Ari Koponen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Mikäli opiskelijalla on kaksi osoitetta esimerkiksi kahden eronneen huoltajan luona, opiskelijalle voidaan käytännössä myöntää koulumatkatukea vain toisen luota kouluun ja takaisin, sillä Suomessa ihmisellä voi olla vain yksi virallinen kotiosoite. Minkälaisiin konkreettisiin toimiin te, hyvä opetusministeri Andersson, meinaatte ryhtyä tälle lapsia ja nuoria räikeästi eriarvoistavalle tilanteelle? Ei voi olla niin, että eroperheiden lapset ovat eriarvoisessa asemassa. [Juho Eerola: Molempien vanhempien luo!]

16.43 **Opetusministeri Li Andersson** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Itse tämä sääntely siitä, miten kotiosoitteen osalta toimitaan, ei kuulu suoraan opetusministerin vastuulle. Sen sijaan tiedän, että on kuntia, olen itsekin vieraillut kunnissa, joissa on tehty kuntatasolla lapsi- ja perhemyönteisyyden nimissä päätöksiä siitä, että halutaan turvata kaikkien koululaisten oikeus maksuttomiin koulumatkoihin kahden vanhemman luokse. Eli tämänkaltaista päätöksentekoa on jo mahdollista kuntatasolla edistää, mikäli kunta-päättäjät itse ovat siihen halukkaita.

Koulumatkatuen osalta on valmistelussa muutoksia tämän oppivelvollisuuden laajentamisen yhteydessä, jonka seurauksena entistä suurempi osa myöskin toisen asteen opiskelijoista tulee koulumatkatuen piiriin. Kilometrimääräistä rajaa tullaan laskemaan, ja myöskin tämä nykyinen 54 euron omavastuu tulee luultavasti poistumaan.

16.44 **Antti Kurvinen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Kuten me jokainen tiedämme ihan arkipäivästäkin, voi sanoa, että niin sanotuilla peruskoulun pape-reilla ei enää oikein mihinkään töihin pääse ja vaatimustaso koko ajan kasvaa työelämässä. Kaikista tutkimuksista nähdään, että nuorten syrjäytyminen ja työttömyys liittyvät erittäin vahvasti siihen, että ysluokan jälkeen, peruskoulun jälkeen opintoja ei ole saanut tehdyksi. Me keskustassa olemme sitä mieltä, että jokaisella suomalaisella nuorella pitää olla oppioikeus 18 vuoteen asti saada toisen asteen opintoja ja saada oman näköisensä tutkinto. Juuri nämä väestöhaasteet johtavat siihen, että tarvitaan yhteistyötä, jotta me voimme turvata koko maassa, myös maaseudulla, ammatillisen koulutuksen ja lukiokoulutuksen.

Kysynkin kokoomukselta: [Välihuutoja — Perussuomalaisten ryhmästä: Voi hyvänen aika!] miten korkea aita pitää rakentaa lukion ja ammattikoulun välille, niin että lukiolaiset ja ammattikoululaiset eivät varmasti kohtaa toisiaan, mitä kokoomus ideologisesti haluaa, ettei tule mitään vaarallista ristiinpölytystä? [Puhemies: Kysymys!]

Ja kysyisin nyt opetusministeri Anderssonilta: mitä mieltä olette siitä, että lukion ja ammatillisen [Puhemies koputtaa] koulutuksen yleissivistäviä opintoja voisi tehdä enemmän yhdessä?

16.45 **Opetusministeri Li Andersson** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Minä vierailin eilen Varkaudessa Savon ammattiopiston uuden kampuksen avajaisissa, joka on yksi esimerkki sellaisista tilaratkaisuista, mitä nyt eri puolilla Suomea tehdään ja missä ammatillinen oppilaitos ja lukio sijaitsevat saman kampuksen alueella. Tämänkaltaisen yhteistyö on mielestäni aivan hyvä ratkaisu monin paikoin Suomea, ja luulen, että ne tulevat yleistymään sitä myötä, kun ikäluokat pienenevät, ja eihän tämänkaltaisen yhteistyö tarkoita sitä, että ollaan yhdistämässä [Antti Kurvinen: Kuunnelkaa oikealla!] koko toisen asteen koulutusta, eli minusta on myöskin turha ikään kuin maalata sellaisia uhkakuvia, jotka eivät tähän keskusteluun liity. [Antti Kurvinen: Kokoomus pelottelee taas!]

Pöytäkirjan asiakohta PTK 6/2020 vp

Yksi ihan konkreettinen kehittämiskohde, joka tämän vierailun yhteydessä nostettiin esille, oli kaksoistutkinnon suorittaneiden asema. Toivottiin, että myöskin valtiovallan puolelta voitaisiin edesauttaa sitä, että kaksoistutkinnon suorittaminen olisi [Puhemies koputtaa] nykyistä helpompaa nuorille juuri siksi, että työelämässäkin kaivataan sekä vahvoja yleissivistyksellisiä taitoja että sitten vahvaa ammatillista osaamista.

16.46 Sari Sarkomaa kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomen tärkein tavoite on se, että aivan jokainen nuori saa vähintään toisen asteen tutkinnon, [Antti Kurvinen: Miksi vastustatte?] ja varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen on oltava sellaista, että se antaa todellakin valmiudet siihen, että toisen asteen tutkinnon jälkeen päästään työelämään. [Antti Kurvisen välihuuto] Mutta näyttää, että tällä teidän mallillanne käy niin, että juuri ne, jotka eniten apua ja tukea tarvitsevat, saattavat jäädä ilman. Tuosta rahamäärästä, joka teillä on oppivelvollisuuden venyttämiseen, jo puolet menisi Helsinkiin, jos tuo malli toteutettaisiin. Iso riski on siitä, että teidän suunnitelmanne laskevat koulutuksen laadun tasoa.

Jos katsotaan korkeakouluja tällä hetkellä, niin sieltä tulee jo hätähuuto siitä, että — aivan oikein — osaamisen tasoa ollaan nostamassa, aloituspaikkoja ollaan nostamassa, myöskin hoitajamitoituksen takia ollaan aloituspaikkoja nostamassa, mutta teillä ei ole osoittaa tähän määrärahaa. Opetusministeri Andersson, te anoitte 40 miljoonaa euroa aloituspaikkojen lisäämiseen, mutta [Puhemies koputtaa] valtiovarainministeri antoi vain 0 euroa. Ja jos nyt katsotaan korkeakoulujen [Puhemies: Aika!] tilannetta, [Puhemies: Kysymys!] niin Lapin yliopistossa on yt-neuvottelut ja [Puhemies: Kysymys!] esimerkiksi eläinsairaalan rahoituksesta, eläinlääketieteellisestä tiedekunnasta, ollaan [Puhemies: Aika, kysymys!] leikkaamassa 23 prosenttia määrärahoja, [Puhemies koputtaa] eli te olette jo leikkaamassa [Erkki Tuomioja: Aika!] korkeakouluista. Eli kertokaa, mistä nämä rahat tulevat esimerkiksi hoitajamitoituksen aloituspaikkoihin...

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Ministeri Andersson.

...kun nyt on jo leikkauslistat.

16.48 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Korkeakoulu- ja tiedekysymykset kuuluvat kollegalle, Hanna Kososelle, joka varmasti omalta osaltaan korkeakoulujen osalta voi tähän kysymykseen vastata.

Lähihoitajakoulutuksen osalta — kuten olen julkisuudessaakin todennut — samassa yhteydessä, kun hallitus teki päätöksen hoitajamitoituksesta ja sen rahoituksesta, päätettiin myöskin siitä, että tullaan kohdentamaan lisärahoitusta, jotta voidaan nostaa lähihoitajakoulutuksen volyymeja tulevien vuosien aikana, jotta saadaan nämä arviolta 5 000 uutta lähihoitajaa koulutettua. Eli siltä osin on tulossa meidän ammatillisille oppilaitoksille lisärahoitusta. [Petteri Orpo: Mistä?]

Sitten, mitä tulee apua ja tukea tarvitseviin nuoriin, niin tämän oppivelvollisuuden laajentumisen myötä koulutuksen järjestäjille tulee myöskin entistä vahvempi velvoite huolehtia siitä, että kaikki nuoret saavat sen avun, sen tuen ja sen ohjauksen, mitä he tarvitsevat. [Kokoomuksen ryhmästä: Mistä rahat?] Eli sellainen tilanne ei voi enää jatkossa syntyä, että alaikäinen, joka keskeyttää opintonsa toisella asteella, [Puhemies koputtaa] yksin-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 6/2020 vp

kertaisesti katoaa eikä koulutuksen [Puhemies: Aika!] järjestäjäkään silloin voi ottaa tästä nuoresta koppia.

16.49 Emma Kari vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Itse haluaisin kiittää kysymyksen alkuperäistä esittäjää siitä, että hän kiinnitti huomion nimenomaan näihin lapsen oppimispolun varhaisiin vuosiin. Me tiedämme koko ajan enemmän varhaiskasvatuksen merkityksestä ja siitä, kuinka tärkeää roolia se näyttelee koko lapsen oppimisessa.

Yhtä lailla selvää on, että virheitä on tehty. Suomi on juuri saanut langettavan päätöksen Euroopan sosiaalisten oikeuksien komitealta kokoomusministerin johdolla tehdystä lasten tasa-arvoisen päivähoito-oikeuden rajoittamisesta. Tämä oli päätös, joka ei ollut lasten etu, ja tämä oli kyllä meille häpeäksi. Tämmöisiä heikennyksiä lasten oikeuksiin ei pidä enää koskaan tehdä.

On hyvä, että asiaa nyt korjataan, koska varhaiskasvatuksen ulkopuolelle jäävät muutenkin juuri ne lapset, jotka hyötyisivät varhaiskasvatuksesta kaikkein eniten. Sen takia kysyinkin opetusministeriltä: mihin kaikkiin toimiin ollaan ryhtymässä, jotta varmistetaan se, että juuri nämä heikoimmassa asemassa olevat lapset, juuri he, jotka hyötyisivät varhaiskasvatuksesta eniten, [Puhemies koputtaa] saadaan varhaiskasvatuksen piiriin?

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Ministeri Andersson.

16.50 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Varhaiskasvatuksen osallistumisasteen nostamiseksi tullaan osaltaan jatkamaan niitä kokeiluja, mitä jo viime vaalikaudella käynnistettiin 5-vuotiaiden maksuttoman varhaiskasvatuksen osalta. Tullaan pilotoimaan kaksivuotista esiopetusta, myöskin yhtäältä tarkastelemaan siinä sitä, miten se vaikuttaa lasten oppimistuloksiin, mutta sitten toisaalta myöskin koulutukselliseen tasa-arvoon.

Kuten totesin, osana tätä isoa panostusta, mitä nyt tehdään niin varhaiskasvatuksen kuin perusopetuksen laadun ja tasa-arvon näkökulmasta, tullaan myöskin suuntaamaan tasa-arvorahoitusta varhaiskasvatuksen puolelle merkittävästi enemmän kuin mitä koskaan aikaisemmin — minun tietääkseni — tässä maassa on tehty. Sen rahoituksen idea on se, että voidaan tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä, sellaisia yksiköitä, jotka sijaitsevat alueilla, joilla työttömyys ehkä on korkeampaa kuin keskimäärin tai joilla on paljon vieraskielisyyttä, ja siksi myöskin arvioidaan, että on syytä [Puhemies koputtaa] koulutuksen resursoinnissa tätä huomioida.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Myönnän vielä alkuperäisen toisen kysymyksen esittäjäryhmälle kysymyksen. — Edustaja Gustafsson.

16.52 Jukka Gustafsson sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Arvostamani kokoomuksen kansanedustajat Autto ja Multala, harmistuin, kun lähditte tähän perussuomalaisten uhkakuvalinjalle. [Välihuutoja perussuomalaisten ryhmästä] Täällä jo todettiin: toista astetta ei olla yhdistämässä. Autto puhui, että ollaan lopettamassa satojatuhansia peruskouluja. Eduskunta ei ole lopettanut yhtään peruskoulua, mutta kunnat ovat lopettaneet yli 1 000 kyläkoulua ja perusasteen koulutusta. Se tapahtuu siellä.

Arvoisa puhemies! Tässä erinomaisessa keskustelussa on jäänyt mielestäni liian vähälle ammatillinen koulutus. Entinen pääministeri Sipilä ennen vaaleja mielestäni upeasti totesi

Pöytäkirjan asiakohta PTK 6/2020 vp

sen, että ammattikouluihin pitää saada takaisin 1 000 opettajaa. Hallitusohjelmaneuvoiteluissa tämä asia otettiin tosissaan. Nyt kysyn opetusministeri Anderssonilta: paljonko nyt arvioitte, että me saamme opettajia, ohjaajia nimenomaan ammatilliseen koulutukseen, millä saadaan lähiopetus kuntoon ja opetuksen laatua nostettua? [Puhemies: Aika! — Paa-vo Arhinmäki: Ja paljonko Grahn-Laasonen leikkasi siitä?]

16.53 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallitusneuvotteluissa tehtiin linjaus siitä, että ammatillisen koulutuksen opetukseen ja ohjaukseen tullaan suuntaamaan 235 miljoonaa euroa yhteensä, jolloin minun ymmärtääkseni laskennallisesti puhutaan useista tuhansista henkilötyövuosista. Toki tämän kokonaismäärän arvioiminen tarkkaan on haastavaa siksi, että ammatillisen koulutuksen järjestäjät itse saavat päättää, miten ne tämän ohjaukseen ja opetukseen kohdennetun rahan käyttävät, eli palkataanko uutta henkilökuntaa, miten pitkiin työsuhteisiin, vai nostetaanko esimerkiksi jo palkkalistoilla olevien tuntiopettajien tuntimäärää.

Mutta se on joka tapauksessa selvää, että tämän rahan kohdentaminen on päätetty, että halutaan kohdentaa nimenomaan opetukseen ja ohjaukseen, jotta me voimme huolehtia siitä, että Suomessa on jatkossakin vetovoimainen, äärimmäisen laadukas ammatillisen koulutuksen järjestelmä, josta hyötyvät tietenkin nuoret itse ja tämä koko suomalainen yhteiskunta mutta myöskin suomalainen elinkeinoelämä ja ne yritykset, jotka kaipaavat ja tarvitsevat osaavaa työvoimaa, osaavia ammattilaisia. [Ben Zyskowiec: Ovatko määrärahat pysyviä?]

Kysymyksen käsittely päättyi.